

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
VRHOVNI SUD
FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE
Broj: 65 0 Rs 500882 21 Rev
Sarajevo, 01.07.2021. godine

Vrhovni sud Federacije Bosne i Hercegovine u Sarajevu, u vijeću sastavljenom od sudija: Mirjane Dević, kao predsjednika vijeća, Gorana Nezirovića i Snježane Malešević, kao članova vijeća, u pravnoj stvari tužitelja M. J. iz B., ulica ..., koga zastupa punomoćnik Jerko Čilić, advokat iz Ljubuškog, protiv tužene Federacije Bosne i Hercegovine (Sudska policija Sarajevo), ulica Valtera Perića broj 15, radi isplate potraživanja iz radnog odnosa, vrijednost spora 1.151,20 KM, odlučujući o reviziji tužitelja protiv presude Kantonalnog suda u Sarajevu broj: 65 0 Rs 500882 16 Rsž od 15.01.2021. godine, u sjednici vijeća održanoj dana 01.07.2021. godine, donio je:

R J E Š E N J E

Revizija se djelimično uvažava i obje nižestepene presude preinačavaju u pogledu odluke o troškovima parničnog postupka, tako da se tužena obavezuje da tužitelju, umjesto iznosa od 850,00 KM, naknadi troškove parničnog postupka u iznosu od 1.388,48 KM, u roku od 15 dana od dana prijema prijepisa ove odluke.

U preostalom dijelu revizija se odbija.

O b r a z l o ž e n j e

Prvostepenom presudom Općinskog suda u Sarajevu broj: 65 0 Rs 500882 15 Rs od 14.11.2015. godine naloženo je tuženoj da tužitelju na ime razlike naknade za korištenje godišnjeg odmora (regres) za 2013. godinu isplati iznos od 991,55 KM, sa zakonskom zateznom kamatom počev od 29.01.2015. godine pa do isplate, kao i da mu naknadi troškove parničnog postupka u iznosu od 850,29 KM.

Drugostepenom presudom Kantonalnog suda u Sarajevu broj: 65 0 Rs 500882 16 Rsž od 15.01.2021. godine žalba tužitelja je odbijena kao neosnovana i potvrđeno rješenje o troškovima parničnog postupka sadržano u izreci prvostepene presude.

Protiv drugostepene presude, pozivom na odredbu člana 237. stav 3. Zakona o parničnom postupku, reviziju je blagovremeno izjavio tužitelj i to zbog povrede odredaba parničnog postupka i pogrešne primjene materijalnog prava, sa prijedlogom da se revizija dopusti i usvoji te pobijana presuda preinači tako da se zahtjev za naknadu troškova parničnog postupka usvoji u cijelosti, uz obavezivanje tužene na naknadu troškova sastava revizije.

Odgovor na reviziju nije podnesen.

Ispitujući pobijanu odluku u smislu člana 241. Zakona o parničnom postupku („Službene novine F BiH“, broj. 53/03, 73/05 i 19/06, u daljem tekstu ZPP), koji se u konkretnom postupku primjenjuje na osnovu odredbe člana 106. stav 2. Zakona o izmjenama i dopunama i Zakona o parničnom postupku („Službene novine F BiH“, broj. 98/15), ovaj sud je odlučio:

Revizija je dopuštena i djelimično osnovana.

Prema odredbi člana 237. stav 2. ZPP revizija nije dopuštena ako vrijednost pobijanog dijela pravomoćne presude ne prelazi 10.000,00 KM, dok je odredbom člana 254. stav 4. ZPP propisano da se u postupku u povodu revizije protiv rješenja na odgovarajući način primjenjuju odredbe ovog zakona o reviziji protiv presude.

Revizija protiv odluke o troškovima postupka dopuštena je pod uslovima iz člana 237. stav 2. ZPP uz ispunjenje dva kumulativna uslova i to prvog, da bi revizija po navedenoj zakonskoj odredbi bila dopuštena protiv odluke o glavnoj stvari, i drugog, da pobijani dio pravosnažne odluke o naknadi troškova postupka prelazi iznos od 10.000,00 KM (Zaključak Građanskog odjeljenja Vrhovnog suda F BiH od 17.09.2009. godine).

U konkretnom slučaju nije ispunjen niti jedan od navedenih kumulativnih uslova za dopuštenost revizije sa stanovišta vrijednosnog kriterija iz člana 237. stav 2. ZPP.

Međutim, ovaj revizijski sud ocjenjuje da je revizija u konkretnom slučaju dopuštena jer je odlučivanje po reviziji od značaja za primjenu prava u drugim slučajevima.

Iz spisa predmeta proizilazi da je pismenim troškovnikom od 14.10.2015. godine punomoćnik tužitelja zahtijevao naknadu troškova u ukupnom iznosu od 1.692,68 KM, koji se sastoje od troškova sastava tužbe (240,00 KM), zastupanja na pripremnom ročištu (240,00 KM), zastupanja na glavnoj raspravi (240,00 KM), troškova korištenja vlastitog automobila na relaciji Ljubuški-Sarajevo-Ljubuški (246,74 KM), odsustva iz ureda za vrijeme putovanja (480,00 KM), uvećanih za 17% PDV-a (245,94 KM).

Odlučujući o zahtjevu prvostepeni sud je tužitelju dosudio troškove u ukupnom iznosu od 850,29 KM, koji se sastoje od troškova sastava tužbe i zastupanja na ročištu od 14.10.2015. godine u iznosima od po 240,00 KM, troškova korištenja vlastitog automobila u iznosu od 246,74 KM (ukupno 726,74 KM), uvećanih za 123,50 KM na ime 17% PDV-a, dok je preostali dio zahtjeva za naknadu troškova odbio ocjenjujući da isti nisu bili potrebni radi vođenja parnice (član 387. stav 1. ZPP).

Drugostepeni sud je zaključio da je odluka prvostepenog suda o troškovima parničnog postupka pravilna i zakonita, navodeći da je dana 14.10.2015. godine, kada je bilo zakazano pripremno ročište, održano ročište za glavnu raspravu, čemu se punomoćnik tužitelja nije protivio, tako da tužitelju pripada samo naknada za zastupanje na ročištu za glavnu raspravu, a da tužitelju ne pripadaju ni troškovi za odsustvo advokata iz kancelarije jer se u konkretnom slučaju ne radi o naročito složenom predmetu za koji je potrebno posebno pravno znanje,

zbog čega ti troškovi nisu bili nužni u smislu člana 387. stav 1. ZPP. Drugostepeni sud je dodatno naveo da je tužiteljica mogla angažovati i advokata iz sjedišta suda, pozivajući se pri tome i na stav Ustavnog suda BiH, izražen u odluci AP 3184/17 od 22.05.2019. godine.

Tačno je da je članom 26. stav 1. tačka 5. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad advokata¹ propisano da advokat ima pravo da obračuna nagradu o utrošenom vremenu, između ostalog, i za odsustvo iz kancelarije za vrijeme putovanja. Međutim, pravo na navedenu nagradu ima se u svakom konkretnom slučaju razmatrati u skladu sa odredbom člana 387. stav 1. ZPP, kojom je propisano da će pri odlučivanju koji će se troškovi nadoknaditi stranci sud uzeti u obzir samo one troškove koji su bili potrebni radi vođenja parnice.

Drugostepeni sud je u obrazloženju svoje odluke dao jasne i pravilne razloge zbog kojih je odbio zahtjev za naknadu troškova koji se odnose na odsustvo advokata iz kancelarije (izrazita jednostavnost spora; mogućnost angažovanja advokata iz sjedišta suda), nalazeći osnovano uporište za svoj stav i u pravnom shvatanju Ustavnog suda Bosne i Hercegovine izraženom u odluci AP 3184/17 od 22.05.2019. godine (tačka 27. odluke Ustavnog suda).

Međutim, ne može se prihvatiti zakonitim stav nižestepeni sudova da tužitelju pripada samo pravo na naknadu troškova zastupanja po punomoćniku advokatu na glavnoj raspravi od 14.10.2015. godine.

Iz spisa predmeta proizilazi da je prvostepeni sud zakazao i održao pripremno ročište u ovoj pravnoj stvari dana 14.10.2015. godine, te da je, u skladu sa odredbom člana 94. stav 3. ZPP, odredio da se glavna rasprava održi odmah nakon pripremnog ročišta.

Suprotno pravnom rezonovanju nižestepeni sudova, u slučaju kada sud odredi da se glavna rasprava održi odmah nakon pripremnog ročišta, stranci zastupanoj po punomoćniku advokatu pripadaju troškovi zastupanja kako na pripremnom tako i na ročištu za glavnu raspravu, jer se u skladu sa odredbom člana 13. stav 1. tačke b) i c) Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad advokata radi o dvije zasebno obavljene radnje u postupku od strane punomoćnika, neovisno o tome što su one obavljene u toku jednog dana.

Stoga tužitelju, na ime troškova cjelokupnog postupka, pripada iznos od 1.388,48 KM.

Ti troškovi se sastoje od troškova prvostepenog postupka u iznosu od 1.131,08 KM (sastav tužbe u iznosu od 240,00 KM, zastupanje na pripremnom ročištu i ročištu za glavnu raspravu u iznosima od po 240,00 KM, troškovi korištenja vlastitog automobila u iznosu od 246,74 KM, uvećanih za 164,34 KM na ime 17% PDV-a). Pored navedenih troškova prvostepenog postupka, tužitelju pripadaju troškovi na ime sastava žalbe u iznosu od 100,00 KM te sastava revizije u iznosu od 120,00 KM (član 13. tačka 2a. i član 13. tačka 3a. u vezi sa članom 12. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad advokata), budući da je u revizijskom postupku tužitelj uspio u procentu od 33%, što ukupno sa 17% PDV-a (37,40 KM) čini iznos od 257,40 KM.

Na osnovu izloženog valjalo je primjenom odredbi člana 250. stav 1. u vezi sa članom 254. stav 1. i 4. ZPP reviziju djelimično uvažiti i tužitelju dosuditi troškove cjelokupnog postupka,

---

¹ Službene novine Federacije BiH broj: 22/04 i 24/04

shodno odredbi člana 397. stav 2. ZPP, kako je to bliže navedeno u stavu prvom izreke ove revizijske odluke, dok je primjenom odredbe člana 248. ZPP revizija u preostalom dijelu odbijena.

Predsjednica vijeća
Mirjana Dević, s.r.